

TELVE

Kültür – Sanat - Edebiyat

UMUT

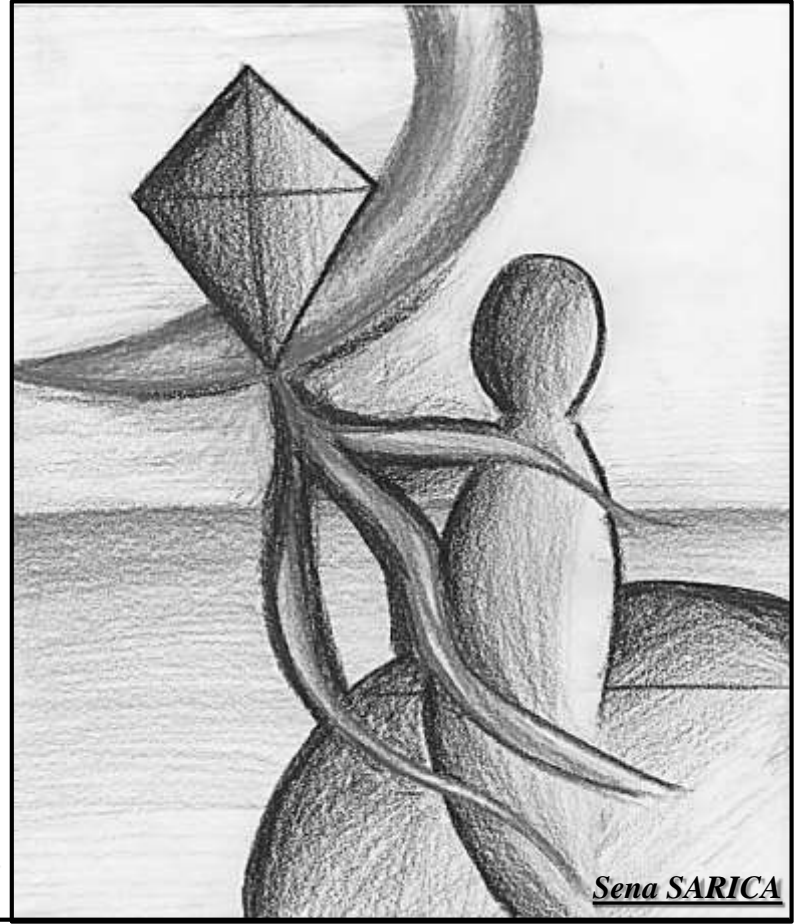
Umut, insanların sığınmak istediği bir dost bazen de saklanmak istediği güvenli bir liman kenti gibidir. İnsan hayatta her ne olursa olsun bir şeye tutunmak bazen de bir yerlere saklanmak ister. Sığındığı şeylerden güç alır ve olmasını istediği şeylere umut ederek bakar.

Umut, inan insan için daima vardır. Yeter ki inansın; insanın yapamayacağı şey, açamayacağı kapı yoktur. Hayallerinin gerçekleşebilmesi için hep bir umudu vardır, olmalıdır da..

Olmaz dediklerimiz olur. Bir anda ansızın karşımıza çıkar. Umut, bizi yarınlarımıza, hayallerimize taşıyan manevi bir güç, ağızdan dökülen bir nevi duadır. Umut sadece istemekle değil inanmak ve başarmakla da olur. Hayatın insanlara yüklemiş olduğu bazı acılar, hastalıklar vardır. Bunları umut ederek " Ben başaracağım." Diyerek yenebiliriz ancak. İnsan karanlıklara saplanmamalı, umutsuzluğa kapılmamalıdır. Ona gülümseyen küçük hayat mucizelerine inanmalı, onun peşinden gitmelidir. Kısacası hayata hep umutla bakmalıdır."Umutsuzluk nedeniyle korkup kaçma, umut umutsuzluğun ötesindedir." der Alexander Pope.

Sizler de umudunuzu kaybetmeyin, çünkü hayatta her zaman yakalayabileceğimiz bir umut ışığı vardır. Umudunuzu kaybetmeyin...

Özge GÜNAY

Sena SARICA

YALNIZLIĞINDAN SAKLANIRCASINA

Bir can daha veriyorum.

**Ağustos böcekleri dans ederken ,
Güneşsiz gökyüzünün çarpık ışıkları altında.
Son bir dua daha ediyorum sallanırken,
Bir yıldırımla ortadan ikiye ayrılan dağarcığında**

Bir ses duyuyorum sanki.

**Bir ses duyurulur ve tüm sesleri keser.
Ağıtlar son bulur ,
Silah sesleri duyulmaz olur.
Her şey son mu bulur acaba ?**

Bir güneş kaybolmuş sanki ,

**Boynu bükük uçurtmalar dökülürken birer birer gökyüzünden.
Bir yağmur yağıyor sanki,
Mevsiminden çok uzakta yerden biten ,
Gökyüzüne giden çiçek misali.**

Bir çığlık mı kopuyor ?

**Korkuların üzerini yaz günü örten yorgan gibi.
Bir kuş uçuyor sanki dehşetli dehşetli ,
Yalnızlığından saklanırcasına.**

Herkes ateşler içinde yanarken serinlercesine

**Bir rüya görüyorum gündüz gözüyle.
Geceyi bile kör edecek bir biçimde.**

Abdulkadir KIRAZ

KELİMELERİN TADI

Kelimeler ağır gelirdi bazen, taşıyamazdım. O zaman ruhumun derinliklerindeki kasaya kilitlerdim onları. Şimdi kasanın önünde, anahtarla bekliyorum. Kasayı açsam kelimelerim kuş misali uzaklaşacak ve kalemimden kağıda dökülmeyi arzulayacaklar. Açmasam, yalnızlığımla baş başa kalacağım ve ben bunu hiç ama hiç istemiyorum. Harfler boğazımı yırtarcasına kaçmak istiyor. Yine de yapamıyorum. Kafamı yavaşça ellerime indirdiğimde gördüm, eski birer sayfayı andıran parmaklarımı, sıkı sıkı tutmuştu anahtarı. O kadar sıkıştı ki parmaklarımda küçük çukurcuklar oluşmuştu. Parmaklarımı biraz ovuşturdum. Acıdığından değil, oyalanmak istediğimden. Yavaş adımlarla kasaya yaklaştım. Oldukça ağırdan alarak kilidi açtım. Son kez kapağını açmak için harekete geçtim, temkinli bir şekilde kapağını da açtıktan sonra, yüzüme vuran hava ile sendeledim. Gözlerimi kapadım, yüzüme vuran kelimelerin tadını çıkardım.

Zehra KODAL

LİMANSIZ HAYALLER

Benzi solmuş gül yaprağı gibi
Kanamalı bir yara kabuğu kalbim
Kör kuyulara solan koyu kahvesi gözlerin...
Aşk değil mi ?
En büyük suçun ihbarı,
Dudağımda düğümlediğim
Fırtınaların ihtirası.
Vakitsiz susan şarkılarım
Patlamaya hazır bomba sanki.
Aşka nişan alıp, ayrılığı saklayan acemi...
İşledin mi sevgi mi ?
Kara katran cehennemince kalbinin çeperlerine...
Liman boş kalmış hayallerim,
Pazarlar kuruldu satarlar şimdi sevgimi.

Fatma BOZKURT

Sena SARICA

ANLATAMIYORUM

Her şey üstüme gelmişti artık. Son zamanlarda olaylar ve insanlar beni çok etkilemeye başlamıştı. Önce sınav stresi sonra insanlar. Hayatın gerçekliğini daha bu sene anlamıştım. Zordu... Hayat olması gerektiğinden çok daha zordu. İnsanlar bir yana kendim bile artık kendimi etkiliyordum. Ailem bu süreçte bana çok yardımcı oluyordu. Artık hayatımın tamamını sınava bağlamıştım. Ne kadar bunu düşünmemeye çalışsam da ne kadar kendimi rahatlatmaya çalışsam da bu gerçekten olmuyordu. Her şeyim tamamdı ama bir eksiklik vardı yüreğimde. Adını, cinsini ne olduğunu bilmediğim bir şeydi. Sınav bir yana hayatın ne denli bana iyi geldiğini anlamıyordum artık. Bugün şunu yapacağım, şunun için uğraşacağım dediğimde ertesi gün kararım değişiyordu. Bu karamsarlıktan sıkılmıştım artık. Ben eğlenmeyi seven, gezmeyi, şarkı söylemeyi, ailesi ile vakit geçirmeyi seven biri olarak bu şeyler bana zor geliyordu. Bir meslek sahibi olmayı çok istiyordum ama ben mutlu bir iş yapmayı planlıyordum kafamda.

Mesela,

Şarkı söylemek benim için en mutlu olduğum şeydi. Nota, ritim, his bunlar beni çok etkileyen şeylerdi. Hani insan huzur dolar ya işte benim de huzurum bunlardı. Bu şeylerde yoğunlaşmak istiyordum. Ama beni bunun için geri iten bir sebep vardı. Ailem benim için bu kadar emek, bu kadar çaba gösterirken ben iyi bir meslek sahibi olamayacaktım. Onlar sen ne yaparken mutluydu onu yap deseler bile benim içim hiç rahat değildi...

Ben sınırlamayı sevmeyen bir insandım. Beni sevenler benim hep yanımda oldular.

Ben bir masa başında saatlerce oturamazdım, öğretmen olamazdım, her gün aynı yerlerden sıkılırdım o zamanlarda. Ben kendi hayatıma ışık tutan bir şey istiyordum hem ailem için hem de kendim için... Hayat herkes için devam ediyordu. İnsanların kötü söylenişleri beni etkiliyordu. Herkesi şaşırtmak istiyordum. Bu da mümkündü bence.

Diğer yandan ise çok çalışmanın, kendini yormanın, hayatın tadını çıkarmanın hep karşısındayım. Az olsun, öz olsun, benim olsun, yeterdi. Ben küçük şeylerle mutlu olan bir insandım. Az şeylerle yetinmek beni mutlu ediyordu. Küçük bir evim, bana değer veren yanında mutlu hissettiğim bir eşim ve de beni ayakta tutacak bir işim olsun bana yeterdi.

Hayat çok kısaydı. İnsanlar çok kırılıyor, üzülüyor, bunalıyordu, nedendi ki? Bunca zorluk bunca sıkıntı, bunca çaba. Bence hiç gerek yoktu. Tabii ki çalışmamız lazımdı ama bize yetecek kadar olsa yeterdi. Fazlasına gerek yoktu. Mutluluk en baştaydı benim için. Tabii ki herkesin düşünceleri farklıydı. Kariyeri de bazılarımızın çabası ...

Zaman çok çabuk ilerliyordu. Yapmak istediğimiz şeyler hep erteleniyordu. Bence ertelenmemeli. Ne istiyorsak yapmamız gerekirdi. Ben öyle yapardım nasıl mutluydum neyle mutluydum onu yapar ve yaşardım. Hayat bana mutlu olmayı öğretti. Ailem, dostlarım, arkadaşlarım benim için çok değerliydi. Onların mutlu olması beni daha da mutlu ediyordu. Şunu anladım ki onların mutluluğu da benim mutluluğumdan kaynaklanıyordu, o yüzden ben hayatı olduğu gibi yaşayan biriydim. Öyle biri olmaya çalışıyordum.

Ve hep mutluydum...

Güldane KÜPELİ

GÜZEL GÜNLER

Buralarda güller bahar gelmeden açar,
Zira bahar bitmeden de solar.
Bütün mutluluklar,kursakta kalır burada
Sen inadına aç ,inadına solma. Selam olsun güllere....

Buralarda nefes alınmaz , kömür tozundan
Ekmek parası karadır , yaradır yüreğimde,
Burada tüm dualar, güneştir ,havadır ,nefestir.
Nefes alanlara selam olsun. Selam olsun gülenlere....

Burada herkes ekmek peşinde, aş peşinde
Karnı tok olanları aşk peşinde
Ne aşık olmuş Mehmet , ne karnı doymuş ama ,
Ölmek suç olmuş 15'inde, selam olsun güllere...

Selam olsun yaşayanlara , karnı tok olanlara...
Selam olsun yaşı 5,15,70 olanlara ,
Selam olsun ağlayanlara , ayaklarını nasır bağlayanlara ,
Selam olsun gülersem , kakhaha seslerim selam olsun ölürsem.
Buralarda adam gibi seven kalmadı azizim,
Dinleyen kalmadı , duyan kalmadı , koşan kalmadı
Sen içinde yaşatıyorsan sevgiye dair bir şeyler ,
Sana selam olsun. Selam olsun güzel günlere.

Merhamet kalmış biraz , 8 ay karnına taş bağlamış ,
Merhamet kalmış biraz , 8 ay ağlamış
Yaşım henüz 4 hayata yeni başladım , bilmiyorum
Dışarıda karnı yağdı anne ? saçların beyazlamış.
Hala varsa yanmayan yürek , selam olsun .

Hakan ARICI

BEKLENTİLER

Herkesin bir hedefi, yapmayı arzuladığı hayallerini süsleyen ve aklına geldikçe huzur bulduğu şeyler vardır ama bazı hedeflere ulaşmak ne yazık ki öyle kolay değildir. Koca bir mağara içerisi karanlık, sınırsız kapı ama tek yol. Ya umut bağlayıp aydınlığa kavuşacaksın ya da koy verip karanlığa mahkum olacaksın

Peki, bizim hedeflerimizi etkileyen nedir? Biraz kolayca kaçmak, çokça beklentiler değil midir? Karanlığa savuracak ya da aydınlığa çıkaracak ağız birliği olmuş sayısız beklentiler. ..

Beklide bu beklentilere çoktan kelepçe burulmuşuz. Ya da ya olacak ya olacak aksi halde aydınlık biraz daha kararacak. Doktor olmanızı arzulayan bir anne, izinden gitmemizi isteyen baba ve sadece hayallerine kavuşmak isteyen bizler işte bizi başarısız eden, en azından biraz olsun bizi engelleyen, bu beklentilerin bize hedeflerimizden bir adım geriye gittiğini düşünüyorum.

Beklentiler...

Bence beklentiler sadece gözümüzün önüne çekilmiş birer perde. Evet, hiçbir şekilde hedefe ulaşmayı engellemez ama hayallerimize takılmış birer zincir. Kimin zinciri kalın kiminin ince. Onu sağlamlaştırmak da koparmak da kişinin kendi elinde.

Senanur BALCI

Rukiye Beyza KUS

BİZ Kİ

Biz ki ;
İki farklı istasyonda duran
İki gar saatiyiz
Gösterdiğimiz bir dil
Ne çıkar
Benim zamanla bozulmamış dengem
Gösterdiğimiz bile bir değil artık
Biz nasıl bir olalım

Biz ki ;
İki farklı istasyonda duran
Zıt garların trenleriyiz
Diyelim ki birer parçamız aynı
Ne çıkar
Gittiğimiz yönler dahi zıt
Biz nasıl bir olalım

Biz ki ;
İki farklı istasyonda
İki aynı sefiliz
İçimiz bir dışımız bir
Susayanlarımız susadıklarımız farklı
Biz nasıl bir olalım.

Ömer DEMİR

ANADOLU

Anadolu'nun bir ucundan öbür ucunu dinle.
Ey büyük Allah'ım! Bu, baharda açmış güllerin bülbülü aşık eden sesi mi?
Yoksa darda kalmış körpenin yalvarış sesi mi?
Acaba nerelerden geliyor, İstanbul'dan mı, Isparta'dan mı?
Yoksa bilinmeyen bir viraneden mi?
Dinle, dinle! Hiç tükenmeyecek bu sesler.
Sezemeyeceksin asla en yakınındakinin aman dileyen sesini!
Heyhat! Sen debelenirken o viranede
Bülbül gül ile oynasır cennet bahçelerinde.
Kimin umurunda sen biçareyken?
Kim soracak ki, seni yokluğa düşmüş kendini ararken?
Bulabildin mi varlığını, hadi buldun diyelim
O derin gözlerde ne mana gizli
O akan yaşlar zafere koşan adımlarını
O sevgi dolu yürek, cûşa gelen bir gönlün belirtisi mi?
Sen zafere ulaştığında, arkana bir bak!
Onlar gölgelerin mi?
Hayır! Demek haykırmak geliyor içinden biliyorum
Daha dün mağdurdun bugün ne değişti?
Meğer onlarmış yakut, zümrüt; sen toprak.
Senmişsin içten, senmişsin sıcak
Senmişsin bir avuç viran toprak, senmişsin beni böyle kucaklayacak.

Nurgül KOC

EN KUTSAL MESLEK

Kutsal meslekleri düşünüyorum da doktorluk, öğretmenlik vs. İnsanlar asıl kutsal mesleği göremiyorlar. Annelik... Anne olmak öyle hiçbir şeye benzemez.

Anneler kıymetini bilemediğimiz en değerli miraslarımız. Her annenin çocuğu olduktan sonra yüreğine bir kar parçası düşer. Çocuğu büyüdükçe bu kar harlanır. Çünkü çocuğu büyüdükçe yeni şeylerle karşılaşır. Yeni güzelliklerle ve bunun yanında yeni çirkinliklerle. Çocuğun başına kötü bir şey geldiğinde ilk annesi duyar. O içerisindeki kar parçası onu yakar, kavurur. çocuğu için yanıp, kavrulmayı göze alan annelere ne kadar değer veriyoruz.

Bizler küçükken ya yarı açık ya da hiç açılmamış gözleri ile bizleri doyurmak için çırpınan annenin değerini ne kadar biliyoruz? Evladı ondan uzaklara gittiğinde önünden geçen her bir kervandan bir umut bekleyen annenin değerini ne kadar biliyoruz?

Her of değişinde, eyvah yavrum diyen annenin kıymetini ne kadar biliyoruz?

Bunun gibi ya da bunun dışında birçoğu daha. İnsanlar büyüdükçe çoğu şeyden yozlaşıyor. Ancak bırakmamız gereken tek şeyin annemiz olduğunu ne de çabuk unuttuk. Bütün duyguların hamalı yaptığımız annelerimizi ne zaman tanımaz olduk. Her neyle karşılaşsaksak karşılaşalım onları bırakmamalıyız. İzin bile almadan girdiğimiz kalplerden hiçbir şey olmamış gibi çıkmaya hakkımız yok. Zaten dünyaya geldiğimiz anda annemizin kalbine attığımız kar parçaları yetmiyormuş gibi bir de daha ileri gidip horlamaya hakkımız yok.

Elif KURT

ENFES POĞAÇA NASIL OLUR?

Bir sabah iş yerinde arkadaşlarla oturmuş lise hayatımızı konuşuyoruz. Elimde mis gibi tazecik bir poğaçaya ve yanında çay.

Birden lise hayatımın en önemli unsuru dayanılmaz bayat poğaçalar geldi aklıma. Aradan geçen yıllarda en çok onu özlemiştim. Okulun yakınında minik arabanın içinde simit ve ayran ile satılan o bayat poğaçalar.

Herkese nasip olamayan o eşsiz bayatlıktaki poğaçalar.

Ne zaman poğaçaya almaya gitsem iki kez düşünürdüm, pişman olacağımı bile bile dayanamayıp alırdım. Almasam özlerdim çünkü yemeden derse giremezdim. İki bayat poğaçayı tabi yanında birde ayran.

Okul yolu bana şenlik olurdu her zaman sorardım o ton ton teyzeye. 'Teyze, poğaçalar taze mi?' diye. 'Evet, oğlum sabah geldi' derse almazdım. Taze poğaçalardan hayır gelmez diye.

Poğaçaya dediğin dünden kalmış, tost makinesinde ısıtılmadan teyzenin deyimiyle tosta basılmadan kendine gelmeyen poğaçaya olmalıydı.

Teyze iki poğaçaya bir ayran verir misin? Cevap yok! 'Poğaçalar neyli olsun?' diye bir soruda yok. Bu davranış poğaçayı isterken neyli istiyorsanız belirtmenize mecbur kılar. Sade poğaçaya yenmiyordu patatesli veya zeytinli olmalıydı, elbette bayat olmak şartıyla...

Ömer AKBULUT

Aynur ADANALI

AŞKI KERİM

Kışların kışın lal kesilip
Şehrin sükuta tapılışına
Sarı yaprakların yerle kavuştuğunda,
Bağ bozumu zamanında sevdim...

En kaz ortasında kalmış bir kalbim ,
Damarlarına teneffüs ederken.
Şebnem damlacıkları dudaklarının üzerinde tomurcuklanırken ,
Mısrarlarım lügatçisini bulamazken sevdim...

Reçine kokusu çamlarda buram buram yayılırken ,
Dağlar serpilirken sevdim...
Saklı inciler gibi ölümsüz güzellikler içinden ,
Aramıza bir "ile" seçip , yan yana kalalım diye sevdim...

İnatçı bir çınarın gölgesinde ,
Ömrümün her satırını işledim gergefime,
Hülyalarım geldiğinde elim nakıs tutmadığında ,
Oyalarımın canlanıp sona bürünüşünde sevdim...

Martıların gökyüzünde özgürce uçtuğunda
Güllerin üzümlük şerbetini yudumladığında
Bir "kaf" bir "nun" ile birleşip "sükun" oluşunda sevdim...

Fatma KURT

DEDEME MEKTUP

Anılarını dinleyecek o kadar çok zamanım vardı ki dedeciğim... Gülüşeceğimiz, yemek yiyeceğimiz, fıkralar anlatacağımız, bahçede uğraşacağımız o kadar çok zamanımız vardı ki... Nefesim kesildi biliyor musun senin öldü haberini duyduğumda. Yutkunamadığım en acı haberim sendin... Babaannemin yanına gidemiyorum, senin o koltuğunu boş görmeye dayanamıyorum, 'canım yavrum gelmiş' deyişine öyle ihtiyacım var ki... Çiçekler tuttu dedeciğim mezarına diktiğimiz, babam çok kızardı dedim ama dinlemedi, sana hayattayken yapamadıklarını bu şekilde yapmaya çalışıyor sanırım, besmele çekmeyi beceremeyen babam, yaşım hatim etti, gidişin bizi olup olmadığı arasında ikilemede kaldığımız her şeye kuvvetle bağladı, sanırım teselliyi bunda buluyoruz... Mezuniyetime çok az zaman kaldı, hani balomda kavalym olacaktın... Gitmesem diyorum şimdi, kiminle vals edeceğim... Öyle çok zırvaladım ki senden sonra kağıtlara, beceremediğimi bile henüz kabullendim. Yüzümde bir gülücük kalmanı çok isterdim ama hala gözyaşımın dedeciğim... Seni her dakika çok özleyorum.

Emre DARKA

İMTİYAZ SAHİBİ

Fehmi ALCAN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Özge TEKİN

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Meryem GÜLLÜ

GÖRSEL DANIŞMAN

Zerrin AYDIN

OKUL ADRES TELEFON

YUNUS EMRE ANADOLU LİSESİ

Barbaros Mah. Karagöl Cad. Çay Sok. No :100

Çubuk/ANKARA Tel:0 312 837 42 42